

N. Z e l a n d i j o s

L I E T U V I S

.....
 N.Z. Lietuvių Bendruomenės Informacinis Biuletėnis Nr.14.
 Red.-Vl. Butkienė, Invercargill P.O. 1952 m. lapkričio mėn.

VYKDOMOSIOS TARYBOS PIRMININKAS SVEIKINA N.ZELANDIJOJE
 GYVENANCIUS LIETUVIUS

"Mielas Pirmininke,

Esame Jums labai dėkingi už taip gerus linkėjimus Vyriausiajam Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui. Mes čia džiaugiamės, kad Jūs ten tolimoje N.Zelandijoje neužmiršote mūsų Tėvynės vargų ir kancijų, kad gražiai sugyvenate, kad jaunimą lietuviškai auklėjate ir kad garbingai nešiojate lietuvių vardą.

Nuosirdžiai sveikiname Jus, mielas Pirmininke, N. Zelandijos Krašto Valdybos narius, o taip pat ir visus N.Zelandijos brolius ir seses.

Palaiykite su mumis glaudų kontaktą, rašykite mums dažnai apie Jūsų gyvenimą- apie džiaugsmus ir vargus. Turime nedaug galimybių Jums padėti, bet kiek galėsime padėsime siuntinėdami Jums lietuvišką spaudą ir knygas. Duokite žiniu ELTOS biuleteniui, kuris apie Jūsų gyvenimą praneš ir kitų kraštų lietuviams.

Viso gero Jums linkėdamas,

Jūsų K.Zalkauskas
 VT Pirmininkas"

DZIAUGIAMES SUSITARIMU

Mažoje kolonijoje gyvenant mums malonus kiekvieno tautiečio laiškas, ar netikėtas apsilankymas. Su didžiausiu atjūdu sekame pasaulio lietuvių spaudoje apie lietuvišką kultūrinį gyvenimą bei pastangas Lietuvai išlaisvinti. Širdį suspaudžia, kai vienur, ar kitur pasireiskia tarpusavio nesugyvenimai. Giliausiai vertiname

Tėvynės laisvinimo darbą, todėl ir dėl jo nesutarimų daugiausiai sie-
lojamės.

Džiugu šiandien, gyvenant toli ir atskirtiems, sulaukti žinia,
kad Lietuvos laisvinimo darbą dirbantieji pagaliau surado gerą ir vis
soms pusėms lygiai garbingą susitarimą: Vyriausiasis Lietuvos Išlais-
vinimo Komitetas ir Lietuvos Diplomacija per savo Šešą, min. St.
Lozoraitį sutarė savo darbus derinti ir juos sėkmingai vykdyti.

Kitaip ir būti negalėjo, nes, kalbant naujai sudarytos Vyk-
domosios Tarybos Pirmininko, K. Žalkausko, lūpomis: "Akyvaizdoje didžią-
sios nelaimės, ištikusios mūsų tėvų žemę, tarpusavių ginčai ir riete-
nos, siekiai ir ambicijos, eikvojimas jėgų ardanciam, o ne konstruk-
tyviam darbui yra tikra nuodėmė prieš mūsų kenciančius brolius ir
seseris Lietuvoje."

Nuosirdžiai linkime ši susitarimą pilnumoje įgyvendinti gyvenime.

Paverstoje Tėvynėje (ELTA)

Valymai Lietuvoje. "Pravda" nepatenkinta. Lietuviški komunis-
tai, jos manymu, persistengia bevalydamis partijos ir valstybės organus
bei įstaigas. Rugsėjo 7 d. oficialusis polit. biuro organas rašė, kad
paskutiniajame komunistų partijos c. komiteto lietuviškosios sekcijos
posėdyje buvo galima įsitikinti, jog atsakingas darbas pavedamas per-
daug jauniems ir nepatyrusiems žmonėms. Pėretais metais nušalinta
daugiau kaip pusė vietos komitetų pirminikų ir didelis skaičius kol-
chozų užveizdų. Ne per senai buvo pašalinta iš vietų 1.750 įvairių
specialistų ir darbininkų iš pramonės ir transporto įstaigų. "Pravdos"
manymu, tos priemonės esančios per griežtos. Bet šia proga ji pagiria
lietuviškosios sekcijos kreipimasi į visas organizacijas ir partijos
narius kovoti griežčiausiu būdu su pastebimais "buržuaziniais naciona-
liniais pasireiškimais."

Partijos nariams uždedama visa eilė griežtų pareigų- nebūti tik
paradiškais, titininkais, negloboti giminių, ect.

"N. Zeitung" žiniomis ir atskirų į Sov. Sąjungą inkorporuotų sri-
čiu kom. partijos ir jų vadovybės, norėdamos parodyti savo uolumą ir

bijodamos naujų valymų, neriasi iš kailio bevaikydamos "reformas". Per siemetinius kom. partijų suvažiavimus Baltijos respublikose buvo ypač užsipultas "buržuazinis nacionalizmas", kurio "likučius išrauti su šaknimis" ši karta nuspresta ypač iš kultūrinio ir mokslinio gyvenimo. Visos "buržuazinio nacionalizmo apraiškos literatūroje, mene ir moksle turi būti demaskuotos ir be jokio pasigailėjimo išrautos iš jų su šaknimis"

Tiek pačiame komunistų partijos suvažiavime Maskvoje, tiek pakeistuose partijos įstatuose pažymėtini ypač svarbūs du dalykai: visose komunistinio veikimo ir partijos organų centralizacija, kur visiškaip nuslopinamas bet koks tautinių kom. partijų aiškesnis pasireiškimas pagal duodamas iš centro direktyvas - tolimesnė visų kraštų rusifikacija. Suvažiavime taip pat norėta įvartyti kylys tarp JAV, kurios apskelbtos didžiausiu ir veik. vieninteliu agresorium, naujojo karo ruošėju, ir likusio laisvojo pasaulio, pakviesto "kovoti už taiką". Norėdami nuslėpti savo karinius tikslus, bolševikai Stalino lūpomis paskelbė samprotavimą, kad, esą, "kapitalistinis Vakarų pasaulis ir pats savaime sugrius" ypač dėl jo ūkinių negalavimų, o Malenkovo 30000 žodžių kalba, kurios klausėsi ir pats Stalinas, buvo daugiau skirta vidaus partiniams dalykams. Tik Molotovas nepaprastai smarkiai užsipuolė Vakarus. Jam į pagalbą atėjo net ir Lietuvos kom. partijos sekr. Snieckus, ypač smarkiai puolęs Eisenhowerį, per JAV karo veteranų kongresą aiškiai paskelbusį, kad visi Sovietų pavergtieji kraštai, tarp jų ir Lietuva, turi būti išlaisvinti. Eisenhowerio žodžiais tariant, pavergtosios valstybės, anksčiau buvusios nepriklausomos, dabar dūsta Sovietų tiranijoje. Amerikos sąžinė tol nenurims, kol jos vėl bus laisvos ir nepriklausomos. Snieckaus pareiškimu Eisenhoweris "veltui loja lietuvių tautai, tikėdamasis, kad ji bus vėl pavergta" Gardi! sovietinė Lietuva, priimta į brolišku Sov. Sąjungos tautų seimą, padarė milijonišką pažangą ir niekad negalės būti nuo savo kelio atplėsta". Didžioji Amerikos spauda, telegramų agentūros ir pasauliniai dienraščiai su radijais, komentuodami tą pareiškimą, pažymėjo, kad Snieckus tuo budu tik dar kartą konstatavo, jog lietuvių tauta yra pavergta ir nori būti laisva. Paciai lietuvių tautai niekas kongrese neatstovau-

ja. Jei ji ten būtų buvusi kviečiama, niekas ten nebūtų vykęs. Maskvoj Snieckus kalbėjo ne už Lietuvą, bet už Staliną. Ji lietuviai gerai pažįsta: kai jis su rusų durtuvais ir tankais grįžo į Lietuvą, jos pavergti, net jo tikroji motina su kitais artimais giminėmis nuo jo nusisuko ir pabėgė į Vakarų. Motina ir mirė Vokietijoje dūšaudama, kad neturi sūnaus ir kad niekad nenori jo matyti, jį prakeikusi.

--Kaip žinome, gen. Eisenhoweris šiomis dienomis yra išrinktas JAV prezidentu. Mes lauksime, kad jis savo pažadus, padarytus per rinkiminę kampaniją bolševikų užgrobtu tautų atžvilgiu netolimoje ateityje įvykdys. Ne paslaptis, kad JAV dominuoja Vakarų politikai. Gi JAV prezidentas turi labai didžius įgaliojimus ir nuo jo labai daug kas pareina. Simkus nesugeba būti bolševikisku Gogoliu. Kokius rašytojams okup. tevyneje tenka eiti kryžiaus kelius, vaizdžiai parodo "Tiesos" Nr.220 (52.8.23) idėtos K.Jurėno pastabos "kreivame veidrodyje", kuriame jis puola Lietuvos sovietinį rašytojų politruką J.Simkų, kuris per vežimus net pats rankioje savo kolegas į Sibirą darbo vergų stovyklas.

Simkus baramas ir viesai mokomas jau ne pirma karta. Bolševikine praktika tai turi reikšti, kad pradeda leistis jau ir jo žvaigždė, jei jau net Simkus nepataiko kaip reikiant bolševikiškai rašyti.

Sugrįžusieji pasakoja. (PLB Vokietijos Krasto Valdybos Informacijos)

Kaip vokiečių kariuomenės narys G. pateko 1945 m. į nelaisvę ir buvo laikomas belaisvių stovykloje prie Leningradą. Iš šitos stovyklos jis 1946 m. liepos mėn. pabėgo. Keliavo slapstydamasis per Estiją ir Latviją. 1946 m. rugpiūčio mėn. jis pasiekė Zagarės apylinkes kur elgetavo ir ieškojo darbo.

Kaip pasidarė lietuvių partizanų grupės nariu. Čia jis susipažino su vienu ūkininku, su kurio žmona galėjo susikalbėti vokiskai. Šita šeima jį slėpė ir pagaliau nutarė, kad jam geriau bus prisijungus prie partizanų, su kuriais jie turėjo ryšių, ir partizanai pas juos dažnai lankėsi. Po kurio laiko jam buvo pareikšta, kad, "jeigu jis nori gauti darbo", tai turi parašyti prasymą su "Lebenslaufu", t. y. biografija. Jis biografiją parasęs ir idavęs ūkininkui. "Darbas čia buvo tik priedanga ir dabar jam buvo pasakyta, kad greit jis pateks į tokia vieta, kurioje jis galės laukti geresnių laikų... Jis tapo partizanas. Po dviejų savaicių vieną vakarą pasihelė... - "Da waren sie", kaip sugrįžusis

-5-

vokiskai pasakoja. Tejo 15 vyrų, dalis senomis lietuviškomis uniformomis, dalis rusiškoms, su Maschinengewehre und Pistole.". Vienas kalbėjęs siek tiek vokiskai ir jam pareiškęs, kad sienos yra labai saugomos ir kad jam nėra jokios vilties pasiekti Vokietiją. Taip jis tą vakarą su šiais vyrais ir išėjęs...

Pas lietuvius partizanus. Pasiekę netolimą sodybą pamiskėje, jie purnakvoję. Anksti rytą, pradėjus svisti, išėjo į mišką. Ten labai miškinėje apylinke. Paeję apie 2 km, pasiekę stovyklą, "bataliono staba". Ten buvo apie 50 vyrų. Gyveno jie palapinėse. Jis ten 3 dienas nieko nedirbęs, nes dar skaitėsi kandidatas. Po 3 dienų iš kaž kur grįžo būrio vadas, kurį vadinę Hartmanu. Tai buvo lietuvių kariuomenės "Oberleutnant", apie 38-39 metų amžiaus, aukštas blondinas, kalbėjęs tobulai lietuviškai ir nebūtai vokiskai. Šis jį išklausinęs kur jis tarnavo, kokiose kariuomenės dalyse, kokius ginklus moka vartoti ir t.t.

Tuo jo priėmimas dar nesibaigė. Jis buvo kurį laiką stebimas ir sekamas, ar nėra išdavikas. Tik po 3 dienų gavę įsakymą "atlikti uždavinį". Šis uždavinys vadinosi "ekspedicija pas ūkininką". Vienas komunistuojantis ūkininkas buvo gavęs iš partizanų įsakymą atiduoti 5000 rublių, be to, dar miltų, lašinių ir kt. Jis turėjo sia duklę paimti. Jei ūkininkas išpėtas neatiduodavo, tai jį ir jo šeimą nušaudavo, nes jis lietuvių, kurie yra miške, neparomia". Tas pirmasis jo žygius pasibaigęs taikniai.

Apie tolimesnius žygius G. pasakoja nenoriai ir atrodo lyg mėgintų teisintis. Sako, "mes komunistus išpėdavome, bet jeigu jie neklausė ir priešinosi, tai nieko kito nebelieka...". Matyt, ne vienam komunistui tokiu būdu sprandą nusuko. Paminėjo, kad 1947 m. liepos mėn. ant kelio tarp Gruzdzių ir Joniskio jie sulaukė vieną važiuojantį pienininką, partietį, pasizymėjusi savo propaganda komunistą. Jie žinoję, kad pienininkas važiuos. Kadangi sulaukėtas ir jo bendrakeleivis mėgino gintis, tai juos vietoje nušovė. Jis buvo šito įvykio dalyvis ar bent betarpis liudininkas. Tai įvyko dienos metu. Atėmė visus pinigus ir atskaitomybės knygas, kurias

valdininkai vežėsi. Dėl šitokių įvykių kaime, esą, aktyvesnieji partiečiai negali laikytis. Tikrų komunistų kaime beveik nėra. Grupės sudėtis. Visa partizanų veikla buvusi griežtai kariskai organizuota. Jų būrys gaudavęs įsakymus iš aukštesnės vadovybės, kurių štabas buvęs paciame Šiaulių mieste. Laipsniai buvę žymimi Balia juosteje ant rankovės. Jis matęs 1, 2 ir 3 juosteles; - 3 tai pats aukščiausias laipsnis būrio sudėtyje. Tie laipsniai buvę kattu ir pasizymėjimą ženklas. Kas išbuvo miske 4 metus, būtinai gauna 1 juostelę. Kai kurie dėvėjo lietuviškas kepure su Vytim raudoname fone, sagos irgi su Vytim. Kiti pasitenkindavo tik lietuviškomis spalvomis ant rankovės ar Vyties kryžių ant kepurės. Tarpusavyje vartodavo vardus ar slapyvardes.

Kartu su partizanais sijoje grupėje buvo dar 3 merginos, gimnazistės iš Rygos, latvės, bet kalbėjusios lietuviškai. Jos buvo ginkluotos tik revolveriais. Jos vokiečių laikais turėjusios kažkokią tarnybą ir buvo NKVD ieškomos, todėl pabėgusios į mišką. Grupi priklausęs taip pat vienas medicinos daktaras, kuris prieš pabėgimą į mišką gyvenęs netolimoje apylinkėje. Jis turėjęs medikamentų, svirkštų, "Salbe" ir t.t., bet visko nedidelių kiekius. Tvarstomąją medžiagą gaudavo iš miesto. Be to, buvęs vienas vyresnio amžiaus mokytojas, kuris klausydavęs partizanų turimą radio, ypač anglų stotį BBC London. Gautas žinias jis vertė į lietuvių kalbą, kurias gimnazistės perrašydavo mašinėle. Rašomųjų mašinėlių būrys turėjęs dvi. Tokių žinių liulotenių partizanai paskleisdavo tarp ūkininkų.

Partizanai gaudavo ir tikrą spaustuveje spausdintą laikraštį "Miškinio Žodis", kur jis buvo spausdinamas, pasakotojui nežinoma. Kiti partizanai buvę labai įvairaus kilimo: gimnazistai, studentai, pabėgę naujokai, pabėgę paskirtieji išvežimui, buvę vokiečių kariuomenininkai - visi lietuviai. Vokiečių, pabėgusių iš karinės nelaisvės, buvę, be pasakotojo, dar trys, taip pat vienas latvis, pabėgęs iš nelaisvės. Priešingai kitiems liudininkams, kurie mini labai jauną partizanų amžių, pasakotojas tvirtina, kad jų esama visokių,

tarp 20 ir 50 metų, ir net 55 metų amžiaus. Jaunesniu, kaip 20 metų, nebuvo.

Lietuvių kultūrinė veikla palankiai vertinama ir svetimtaucių. (ELTA)

Jau ne pirmas kartas, kad apie lietuvių Vasario 16 d. gimnazija Diepholze net svetimtaucių spaudoje pasirodo palankiu atsiliepimu. Ši karta malonu pažymėti itin draugišką atsiliepimą, idėta Rytprūsių vokiečių laikraštyje "Das Ostpreussenblatt" Nr.29.

Straipsnis pavadintas "Sv. Jurgis ant balto žirgo" (kitos antraštes: "Vienintelė lietuvių laisvoji mokykla" - "Tikros kultūrinės autonomijos kūrinys"). Idėtos ir trys nuotraukos: 1) Didžiulė lietuvių gimnazijos choro nuotrauka; lietuvaite tautiniais drauziais; 2) Mokytojai ir mokiniai valgykloje pietų metu; 3) Lietuvaite prie dovanomis papuosto staliuke - gimimo dienos proga. Prie sienos kabė didžiulis karijos paveikslas, "Gilaus Rytų tautų religingumo simbolis", kaip pažymina parase. Teksto ir vaizdų autorius - G. Katschinski.

Pradžioje sakoma, kad dar prieš porą metų Sovietų repatriacinės komisijos lankydavosi DP stovyklose, norėdamos paveikti lietuvius, kad grįžtų į savo tėvynę. Bet lietuviai skausmingai prisimena 1941 metų vasarą, kada rusams užėjus 35.000 lietuvių buvo ištremti į Sibirą.

Tada, 1950 metais, buvo Vak. Vokietijoje dar per 100.000 lietuvių, kurių tautiskumo dinamiską jėgą įrodo faktas, kad jie daugelyje savo stovyklų buvo įsteigę savas pradžios mokyklas ir gimnazijas. Tuo tarpu jie išvyko į užjūrius, tik maža dalis likusi Vokietijoje. Nors jie ir išsklaidyti, vis dėlto jie nė nemano išsizadėti savito dvasinio gyvenimo. "Senose kareivinių patalpose prie Diepholze jų mokytojai rodo lazdele Lietuvos žemėlapi. Laukė aidi linksmas klegesys sporto pamokų. Internato kambarėje mergaitės išsidėsto ant stalo spalvingus audinius. Čia gyvena apie 120 mergaičių, ir berniukų, kur jie mokomi nuo pirmųjų pradžios mokyklos metų ligi brandos atestato. Mažiausiai svetimos tautos grupei tokiu būdu čia atsiradė tikras kultūrinės autonomijos kūrinys". Toliau rašoma: Tai yra vienintelė lietuvių aukštesnioji mokykla laisvame pasaulyje (Čia autorius bent kiek suklysta, nes lietuvių aukštesniųjų mokyklų, nors ir kiek skirtingo pobūdžio, yra pvz. Siaures Amerikoje

visa eilė. Tačiau ypač tiesa, kad lietuvių gimnazija Diepholze yra vienintelė lietuvių aukštesnioji mokykla Vakarų Europoje. E.) "Mokykla veikia pagal vokišką aukštesniųjų mokyklų schemą su gimnazijos ir amtos mokslų skyriais. Lietuvių kalba yra svarbiausioji dėstoma kalba. Mokomos dar vokiečių, anglų ir lotynų kalbos. Matematika visose klasėse dėstoma vokiečių kalba, o amtos mokslų sąvokų sistemos imamos iš vaizdingesnės vokiečių kalbos. Mokykla išlaikoma užjūrio lietuvių lėšomis, tam tikros paramos susilaukia ir iš vokiškų įstaigų, kas mus džiugina". Autorius toliau pabrėžia, kad svarbu esą išlaikyti Rytų tautų įvairumą savo saknyse. "Juk reikalas tas, ka teks sėdinti Rytų dirvoje, kai kuria dieną bus nuo jos nutraukta lavono drovė". Tai esąs tamsus didžiulis klausimas laiko horizonte.

"Lietuvos herbas - globėjas Sv. Jurgis ant balto zirgo - puosia visas mokyklos patalpas ir stebi jų gyvenimą. Mokiniam nereikia rūpintis nei mokslapiniiais, nei išlaikymu ar dražūniais. Kai kurie iš jų yra našlaičiai. Jie savo mažą valstybę patys laiko tvarkoje ir prižiūri sėdą. Svedų paaukotas pilnas krepšinio mokyklai sudarė progą garbingai pasirodyti ir sporto srityje. Matome visus susirinkusius valgyklos salėje. Krinta į akis, kad visi vaikai mandagiai pasveikina atvykusius svečius, ir mes tyliai stebimės jų atvirumu ir pagarba". Toks mokinių laikymasis esąs blogiems mokytojams nepasiekiamas tikslas. Autorius tuo nori pasakyti, kad geras lietuvių gimnazijos mokinių elgesys esąs geras mokytojų auklėjimo vaisius. "Ta proga tarp mokytojų kaip svečias sėdėjęs ir vienas iš pirmųjų studentų, baigusiu šią lietuvių gimnaziją. Dabar jis studijuoja amtos mokslus Bonnos universitete; taip pat dalyvavo mokyklos delegacijoje skautų pasauliniame sąskridyje Austrijoje; su skautais mokykla palaikanti draugiskus santykius. Abiejų konfesijų mokiniai esą mokomi savos tikybos. Toliau rašoma: "Mokytojai - jų yra 14 - yra švetingi ir ne tik mandagūs, bet ir nuosirdūs. Kai kurie iš jų yra studijavę Vokietijoje, vienas - Karaliaučiuje. Mes statome vienas kitam tuos pačius klausimus: Kaip atrodo Rytprusiuose? Kaip atrodo Lietuvoje? Jie bemaz neturi ryšio su savo tėvyne; mūsų grizusiai iš Lietuvos yra žinių šaltinis ir mums ir jiems. Kalbame apie Karaliaučius, apie Neringą, paskui apie senųjų prūsų dievus, apie kuriuos jie daug žino. Mes nevengiame išreikšti savo

dėkinumo už pagalbą, kuria mūsų žmonės patyrė Lietuvoje, bet jie tik numoja ranka į tai. Tai jau daugiau, negu sena kaimynystė ir lygus likimas, kuris abejus junia". Dar esa para tikiu, kurie kiršina, tartum jie nieko nebūtu pasimokę, pastelėję vienas mokytojas. Čia ir esąs bendrumas tu, kurie buvo likimo iš esmės pamokyti ir dabar jau siekia bendros atsakomybės, baigia autorius.

APSIKILKIME ISLAIKYTI BENT VIENA VASARIO 16 d. GIMNAZIJOS MOKINI.

Vokiečių laikraščio straipsni apie Diepholze lietuvių gimnaziją išspausdiname ir dėl to, kad atkreiptume mūsų kolonijos dėmesį į šią mokslo šventovę. Trentiniai lietuviai visose laisvo pasaulio sąlyse jautnai atsiliepia į paraginimą remti besimokanti mūsų jaunią. Net pavieniai asmenys apsiėmę globoti po vieną mokinį. Mūsų kolonija, deja, bus bene vienintelė, kuri iki šiol neapsiėmę globoti nė vieno mokinio.

Kreipiamės į visus, mielūs tautiečius, ypač dirbančiuosius, prašydami pasizadėti ir tam tikslui aukoti kas mėnesį bent po kelis silingus. Tuo mes pajėgime sudaryti nuolatinę paramą bent vienam moksleiviui. Apylinkių ir Seniūnijų pirmininkus prašome pravėsti šią akciją savo kolonijose ir rezultatus pranešti Krasto Valdybos Izdinin- kui. Tenelieka ne vieno mūsų tarpe neprisidejusio prie šios kilnios paramos.

Paremkime prenumeruodami mūsų kaimynų savaitraštį "Mūsų Pastogę"

Kaip žinome, "Mūsų Pastogės" leidimą perėmė Australijos LB Krasto Valdyba. Po to ir laikraštis žymiai paivairėjo. Australijos Kras- te Valdybos Pirmininkas p. Vaicaitis kreipėsi į mus, prašydamas pre- numeravimu lei aukomis paremti jų leidžiamą laikraštį.

Krasto Valdyba prašo mielūs tautiečius "Mūsų Pastogę" prenu- meruoti ir ją aukomis paremti.

- N. Zelandijos Lietuvis Jauna Vyriausiojo Lietuvos Imlaisvinimo komi- teto leidžiama Lietuvių Bibliografinės Tarnybos Biuletėni "Knyų Len- tyna", kurio jau išėję šėsi numeriai. Jis duoda visų leidžiamų knyų, laikraščių ir net žymesniu straipsnių apžvalgą. Tai labai svarbi do- kumentinė medžiaga mūsų trenties kultūriniam gyvenimui atzymėti. Ji gauname mainais į N. Zelandijos Lietuvį. Taip pat mainais gauname Sveicarijos Lietuvių Zinias, neperiodini Sveicarijos Lietuvių Bendruc-

-10-

menės Biuleteni. Gaunamas ir PLB Vokietijos Krašto Valdybos Informacijų Biuletenis ir Austrijos Lietuvių Bendruomenės Informacijos.

- Paskutiniu metu ELTOS Biuletenis dažnai duoda žinių iš N.Zelandijos lietuvių gyvenimo, tuo jas paskleisdamas po visas lietuvių kolonijas Vakarų pasaulyje.

- Iždininkas mums praneša, kad nario mokesčio gauta iš:

V.Sliko 14/6, sumokėta iki 1952.7.15, O.Gerdvilienės 12/- s.iki 52.1.1.

J.Kriaužos 12/- sumokėta iki 53.1.1., R.Gepo 12/- sumokėta iki 53.1.1.

Br.Kuzmos (du asm.) iki 52.7.1., A.Malskaičio (du asm.) iki 53.1.1.

M.Cibulskio (du asm.) iki 51.1.1. ir Č.Liutiko (du asm.) iki 53.1.1.

Il.Kalaikis (du asm.) 11/-/-/.

Mūsų kolonijos padidėjimas.

Vl. ir A.Butkai susilaukė dukters Rūtos-Elžbietos ir dėkoja sveikinusien

-K.Palaikis su šeima rušiasiai persikelti į Invercarill. Tai bus vieni iš tų "Paskutinių Mohikanų", nepakeitusių darbuvietsės nuo pat atvykimo į N.Zelandiją, t.y. virš trijų metų. Jie čia pirko namą.

Stop Genocide.

Haudonojo komunizmo pavojus šiandien yra pradedamas suprasti viso kultūringoje ir civilizuoto pasaulyje. Bolševikų pavergtų tautų naikinimas vykdomas pagal visus Sovietų Rusijos despota išbandytus metodus, o laisvėmylinčių žmonių protai jam suteikė GENOCIDO vardą. Mūsų balsas, saukiantis kovojančių ir mirstančių vardu, privalo pažadinti laisvojo pasaulio sąžinę ir jam atvertti akis. Tam tikslui Lietuvių Tautinės Martirologijos Skyrius (eilę metų renka dokumentus ir duomenis apie mūsų tautos naikinimą ir pavienių tautiečių likimą svetimųjų areštuose ir istremime), Amerikos Lietuvių Tarybai pritariant, išleido kovai su genocidu ženklelį, kuris platinamas viso pasaulyje lietuvių tarpe.

Kovai prieš genocidą kiekvienas lietuvis aukoja vienos dienos uzdarbį, už tai gaudamas lygią dalį ženklelių.

N.Zelandijos lietuviai tuos ženklelius gauna pas apylinkių valdybas arba pas Krašto Valdybos Iždininką.

KVIEČIAME VISUS TAUTIEČIUS PAAUKOTI VIENOS DIENOS UZDARBĮ KOVAI SU GENOCIDU.